

ми свѣтче Божій! извика та като видѣ
 умрало то, ѹвы! ахъ окаянна! за това ли
 ма проводи, о застъпниче мой, отъ себе си
 възпастыниж-тж за да умрешъ спокойно?
 Нека види Богъ мое-то покааніе и нека да
 сѣди сѣдѣхъ между мене и тебе, защо-то
 той можеше да ма спаси, нѣ ты нерачи.
 Това като изрече, хвърли книгж-тж надъ
 тѣло-то, като разказваше всѣкы-мѣ за мѣ-
 кы-тѣ си. Еднѣхъ отъ свѣщенницы-тѣ послѣ
 зема писмо-то да види що има въз него пи-
 смо, отвори го и, за чудо! въз него нѣмаше
 нищо написано освѣкъ една гладка книга!
 тогава сѣ обърна и каза на женж-тж: защо
 сѣ косишь жено, безъ да видишь и знаешь
 що е станало? Ъто всичкы-тѣ твой грѣхове
 сѣ изчистени, и ты сѣ прощавашъ. Цѣлъ
 народъ видѣ това чудо, дѣто Богъ дава
 чрезъ свои-тѣ ѹгодници и слѣдъ смѣръ-тж
 имъ прощеніе на грѣхове-тѣ.

Нѣкой си Евреинъ, на нма Іосифъ живеѣ-
 ше въз Кесаріѣ; той бѣше такъвъ искѣсенъ
 врачъ, що-то познаваше чловѣка отъ жи-
 вѣ доколко дни ще може да живѣе, и въз
 кой часъ ще умрѣ. Богоносный Василій позна